

Impunit ogi
07.04.2006

[Handwritten signature]

Procedura legale

28.02 Ph J

34

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 47/COM/2006 DE CIZIE NR. 1/R-C

Ședința publică din 30 Februarie 2006

Curtea compusă din:

Președinte: *[Nume]*, judecător
[Nume], judecător
[Nume], judecător
Tolsteanu M.E., grefier

*- condiția de
livrare EXW -
calitatea procesuală
activă sau
pasivă a pârâtei?*

S-a luat în examinare, pentru soluționare recursul, declarat de recurenta-reclamantă SC *[Nume]* SRL, cu sediul în com. Vâlcea, str. Topolog, nr. 2, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. *[Nume]* din 15 noiembrie 2005, pronunțată de Tribunalul Vâlcea Secția comercială și de contencios administrativ, în dosarul nr. *[Nume]*/CAF/2005.

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns intimata-pârâtă DGFP Vâlcea prin consilier jr. *[Nume]* Tănăsio, în baza delegației de la dosar, lipsind recurenta-reclamantă și ceilalți intimați-pârâți.

Procedura legal îndeplinită.

Recursul este timbrat legal prin anularea timbrului judiciar în valoare de *[Nume]* RON, precum și a chitanței nr. 2061/2006, emisă de Primăria Mun. Pitești, din care rezultă că s-a achitat taxa judiciară de timbru în sumă de *[Nume]* RON.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că la dosar a fost depusă întâmpinarea din partea intimatelor pârâte Direcția Regională Vamală *[Nume]* și A.N.V. București și o cerere din partea recurteii-reclamante prin care solicită judecarea în lipsă.

Constatându-se recursul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul asupra lui.

Reprezentantul intimatei DGFP Vâlcea, având cuvântul, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței pronunțate ca fiind legală și temeinică, arătând că recurenta avea obligația să facă toate operațiunile, inclusiv cele din vama germană, iar din adresa acesteia rezultă că mașina nu era din comunitatea europeană.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față:

Constată că prin acțiunea înregistrată la data de 29.06.2005 reclamanta SC [NOME] SRL a chemat în judecată pe pârâta DGFP solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța în cauză să se dispună anularea deciziei nr. [NUMER]/24.05.2005 emisă de aceasta, precum și a actelor subsecvente respectiv procesul verbal nr. [NUMER]/[DATA].2005 și acte constatatoare de la nr. [NUMER] la nr. [NUMER] 3.2005 emise de Biroul Vamal [NUMER], ca urmare a importurilor unor mărfuri din Germania.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că a importat o autorulotă marca Mercedes Benz, cu serie sașiu WDB 601367P172871 precum și piese auto pentru Mercedes, de la firma Karin Szabo Imund Exp Germania, conform facturilor nr. [NUMER]/20.05.2003 și 012/21.05.2003.

Ca atare, societatea germană exportatoare a procedat la înscrierea pe facturi a dovezii de origine a mărfurilor exportate prin declarația de propria sa răspundere pentru originea din Uniunea Europeană și, în consecință, reclamanta a beneficiat de regim vamal preferențial pentru taxe vamale, comision și TVA.

Ulterior, însă, autoritatea vamală germană a comunicat autorităților vamale române că produsele respective nu puteau beneficia de acest regim, întrucât societatea exportatoare a indicat incorect pe documentele emise originea bunurilor.

Consecința a fost că pârâta a procedat la recalcularea sumelor, cu motivația că prejudiciul comis trebuie suportat de aceasta, ceea ce este o ilegalitate, vina aparținând exportatorului german. Mai mult, s-a arătat că reclamanta nu are nici calitate procesuală pasivă, datorită faptului că emitenta facturilor este o altă persoană juridică.

Tribunalul [NUMER] - prin sentința nr. [NUMER] 15.11.2005 a respins în totalitate acțiunea reclamantei.

Pentru a se pronunța în acest sens, instanța de fond a reținut că, în cauza dedusă judecării au aplicabilitate disp.art.40 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, potrivit căruia declarația vamală în detaliu semnată de importator, de importator sau reprezentantul acestuia are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestora, în ceea ce privește exactitatea datelor înscrise în declarația vamală, autenticitatea documentelor și plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat. În această ipoteză, susținerea reclamantei cu privire la faptul că acest prejudiciu ar trebui suportat de firma germană exportatoare este nejustificat din punct de vedere legal.

Potrivit regulilor [NUMER] această condiție de livrare a mărfurilor (Ex. WORKS (EXW), nu face răspunzător vânzătorul de îndeplinirea formalităților vamale de export, acesta suportând riscurile de pierdere sau avariere a mărfurilor până în momentul în care ele au fost

predat
mărfurilor
este oblig
contrară r
autoritatea
cerute de l
mențiunile
asimilate c
menținute
reclamanta
nelegalitate
art.40 di
societatea
vina expo
acesteia c
ce const
formalită
organelc
ulterioar
aplicare
trimiter
E
pe ei
pr.civ
conti
analiz
art.40
INCC
mărf
noți
la A
de
oca
aco

predate cumpărătorului, care, din momentul preluării, preia toate riscurile mărfurilor, inclusiv cele privind formalitățile vamale pentru export și import.

Așa fiind, susținerea reclamantei în sensul că exportatorul german este obligat să suporte diferențele și accesoriile aferente este netemeinică, contrară normelor legale în vigoare în materie.

În sfârșit, s-a reținut că, în mod corect la controlul „a posteriori”, autoritatea vamală română, a constatat că reclamanta nu îndeplinea condițiile cerute de lege pentru a beneficia de regim vamal preferențial, prin aceea că mențiunile nu corespund realității, în sensul că mărfurile exportate nu pot fi asimilate celor de origine din Comunitatea Europeană, astfel că, au fost menținute actele întocmite de pârâtă.

Împotriva acestei hotărâri, a formulat recurs în termen legal, reclamanta SC [NOME] S.R.L., criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, astfel:

- în mod greșit, instanța de fond a făcut aplicația dispozițiilor art.40 din Regulamentul de aplicare a codului vamal, fără a observa că societatea care a suferit, într-adevăr, un prejudiciu este însăși reclamanta, din vina exportatorului german.

- în mod greșit, instanța de fond nu a analizat solicitarea acesteia de a fi exonerată de plata dobânzilor și penalităților aferente sumelor ce constituie taxe vamale, comision și TVA, deoarece la data îndeplinirii formalităților vamale au fost achitate integral sumele ce erau datorate organelor vamale, iar constatarea incorectitudinii societății exportatoare fiind ulterioară, nu trebuiau datorate sumele respective, aceasta reprezentând o aplicare retroactivă a actelor emise de autoritatea administrativă.

În concluzie, se impune admiterea recursului, casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare.

Examinând recursul prin prisma criticilor aduse, încadrate de instanță pe temeiul art.304 pct.6 și 9 Cod pr.civilă, dar și în limitele art.304¹ Cod pr.civilă, curtea reține că este nefondat, pentru cele ce se vor expune în continuare.

Astfel, prima critică este nefondată, întrucât instanța de fond a analizat judicios situația de fapt existentă în cauză, aplicând corect dispozițiile art.40 din Regulamentul vamal aprobat prin HG nr.1114/2001 și regulile INCOTERMS, referitoare la stabilirea regimului vamal preferențial pentru mărfurile exportate.

Prin urmare, potrivit art.24 din Protocolul nr.4 – privind definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European, certificatele de circulație al mărfurilor EUR, declarația de origine pe factură, se prezintă autorității vamale din țara importatoare cu ocazia îndeplinirii formalităților vamale de import definitiv în vederea acordării preferințelor tarifare de către firma importatoare în spațiul

2005, decât în această, și anul Vamal raportat o 7P172871 rund Exp înscrisura de arata de a in tritu taxe comunicat eficia de rect pe elor, cu este o ratat ca mitenta pi in t ca, in tul de iala in ia arc ivește ntelor oteză, portat are a il de le de fost

reclamanta SC „LORIX COMPANY” SRL din R. Vâlcea, și nu de către județul Vâlcea, societatea exportatoare, cum eronat a susținut aceasta.

Totodată, art. 107 din Regulamentul vamal, stipulează că, în toate cazurile în care, în urma verificării dovezilor de origine, rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neântemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare, cazul în speță.

Astfel, autoritatea vamală germană, în urma verificărilor efectuate la firma SC SZABO KIRIN IM UND EXP, a comunicat autorității vamale române, prin adresa nr. 4215 F - 6424-03-1/23.11.2004, că această societate a emis incorect dovezi de origine preferențială pentru mărfuri neoriginare livrate către importatorii români, ceea ce impune anularea regimului preferențial acordat pe baza acelor documente.

Or, din declarațiile vamale, existente în copie la dosarul cauzei, a rezultat că exportul s-a realizat sub condiția de livrare EX WORKS (EXW), în conformitate cu care răspunderea pentru îndeplinirea formalităților vamale de export, după momentul preluării mărfurilor, revine cumpărătorului și nu exportatorului, ceea ce face nejustificată susținerea recurentei vis-a-vis de calitatea sa procesuală pasivă.

Având în vedere că regimul preferențial a fost anulat, în mod corect, au fost aplicate și disp. OG nr. 92/2003 - R, privind calcularea de dobânzi și penalități de întârziere aferente diferențelor de drepturi vamale stabilite prin actele constatatoare nr. 99-105/21.03.2005, împrejurare de natură a înlătura și cea de-a doua critică a prezentei căi de atac, în sensul că recurenta nu le-ar datora.

În sfârșit, față de aspectul că autoritatea vamală germană, singurul organism abilitat să verifice și să se pronunțe asupra valabilității regimului tarifar vamal - în raport de documentele emise - a dispus măsura anulării, cu titlu definitiv, a regimului tarifar preferențial acordat recurentei - reclamante, în mod corect, atât autoritățile vamale române, cât și instanța de fond au apreciat în sensul netemeinicii contestației cu care au fost investite.

În consecință, curtea în temeiul art. 312 alin. 1 Cod pr. civilă, coroborat cu disp. OG nr. 92/2003 - privind codul de procedură fiscală, aprobat prin legea 174/2004 și Legea 141/1997 - privind codul vamal, precum și regulamentul de aplicare a acesteia aprobat prin HG nr. 1141/2001, urmează să respingă recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge ca nefondat recursul, declarat de recurenta-reclamantă
SC „LORIX COMPANY” SRL, cu sediul în R. Vâlcea, str. Topolig, nr. 2,

SC

județul Vâlcea
de tribunal
dosarul
AUTOR
DIRECT
RM. Vâlcea

de Apel

Red. I.B.
TC/2 ex.
14.02.2005

judetului ..., împotriva sentinței nr. 682 din 15 noiembrie 2005, pronunțată de tribunalul ... Secția comercială și de contencios administrativ, în dosarul nr. 105/CAF/2005, intimați pârâți fiind DGFP ... , AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR DUCUREȘTI, DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CRAIOVA, BIROUL VAMAL

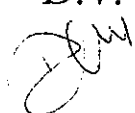
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 14 februarie 2006, la Curtea de Apel Pitești – secția comercială și de contencios administrativ.

I.B.

D.V.

I.M.

Grefier,

Red.I.B.
TC/2 ex.
14.02.2006.